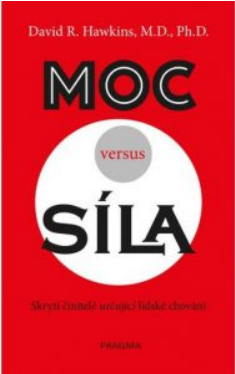

23. kapitola: Hledání pravdy

Předcházející část: 22. kapitola: Duchovní zápas

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	---

I když to může zpočátku někomu připadat cynické, musíme připustit, že pro účely každodenního života je pravda všechno, co je subjektivně přesvědčivé na běžné úrovni vnímání člověka. Na nižších úrovních vnímání jsou tvrzení vnímána jako pravdivá, i když jsou nelogická, nepodložená a vyjadřují názory, které nejsou intelektuálně dokazatelné ani prakticky demonstrovatelné. Není to jev omezený na extremisty. V některých případech, a to mnohem častěji, než bychom chtěli připustit, jsou nevinní lidé odsuzováni a uvěznováni na základě svědectví jasně iracionálních a ovlivněných svědků. A v globálním měřítku je základem pro válku (jako v jižní Evropě nebo na Středním východě) nezdravá víra ve spravedlnost odplaty, která je ve skutečnosti zárukou nekonečného konfliktu.

S několika výjimkami i náboženství, která veřejně proklamují učení Ježíše Krista – „krále míru“ -, nikdy nezakazovala válku nebo zabíjení jiných lidských bytostí za „ospravedlnitelných“ okolností – ospravedlnitelných samozřejmě pro ty, kdo zabíjejí. Takové rozporné chování, které je diametrálně odlišné od příslušných principů víry, se bude zdát méně překvapující, použijeme-li analýzu kritického faktoru, abychom otestovali energetickou úroveň duchovních učení v průběhu vývoje, vlastně její snižování v čase.

Podívejme se na přední náboženská učení ve světě v tomto novém světle.

Křesťanství

Úroveň pravdivosti učení původně vykládaného Ježíšem Kristem dosahuje 1000 – nejvyšší úrovně dosažitelné na této rovině. Ve druhém století úroveň pravdivosti v hlásání jeho učení klesla na 930 a v šestém století na 540. V době křižáckých válek na začátku 11. století klesla na současných 498. Hlavní pokles v roce 325 n. l. byl zřejmě způsoben rozšířením nesprávné interpretace učení vzešlé z nikajského koncilu. Studenti náboženské historie budou považovat za zajímavé testování úrovně pravdivosti křesťanského učení před Pavlem, Konstantinem, Augustinem a tak dále a po nich.

Měli bychom připomenout, že Lamsův překlad Nového zákona (z aramejštiny) dosahuje 750 a verze bible krále Jakuba (která byla přeložena z řečtiny) 640. Stejně jako je velký rozdíl v úrovni pravdivosti různých překladů, liší se od sebe i různé křesťanské praktiky. Většina hlavních náboženských směrů – římskokatolický, anglikánský, Christian Science (nauka o léčení nemocí křesťanskou vírou) a mnoho dalších, jako jsou kvakeři – dosahuje úrovně 500 a výše. Specializované výklady, jako je interpretace současného Course in Miracles nebo mysticismus 14. století Mistra Eckharta, dosahují hodnoty 600. Jako v případě islámu (viz následující) však extrémní fundamentalistické skupiny s výslovně reakčními politickými programy mohou mít energetickou úroveň velmi nízkou, až 125.

Buddhismus

Úroveň pravdivosti učení Buddhy dosahovala původně také hodnoty 1000. V šestém století našeho letopočtu však energetická úroveň buddhistické praxe klesla na průměrných 900. Celkově lze konstatovat, že pravdivost těchto učení se snížila méně než u jakéhokoli jiného náboženství: hínajánský buddhismus (malý vůz) dosahuje úrovně 960, zenový buddhismus 890.

Hinduismus

Energetická úroveň učení boha Krišny činila 1000 a časem oslabilo, ale pravdivost současné praxe se dosud pohybuje na 850.

Judaismus

Učení Abraháma mělo energetickou úroveň na 985. Praxe běžná v Mojžíšově době dosahovala hodnoty 770, což je úroveň pravdivosti tóry. U moderního judaismu je to 499, Starý zákon má hodnotu 475. Kabala je úrovně 720, zorah na 730.

Islám

Energetická úroveň vědomí Mohammeda činila 740 a koránu 720. Jádrem islámské víry je výraz láskyplného přijetí a vnitřního míru, ale vývoj praktického učení byl od samého začátku propleten s politikou teritoriální expanze ve formě džihádu neboli náboženské svaté války. Pravdivost islámských učení značně klesla na konci křížáckých válek. V moderní době vzestup fanatických nacionalistických náboženských hnutí vyznačujících se paranoiou a xenofobií rychle nahlodává duchovní podstatu této víry. V současné době činí úroveň pravdivosti militantního islámského učení pouhých 130.

Podíváme-li se na pokles úrovně pravdivosti velkých světových náboženství, všimneme si, že ta, jejichž charakter je nejvíce „jin“, zůstala během věků poměrně čistá, zatímco pravdivost náboženství „jang“ zapojených do světového dění značně degradovala, až nakonec militantní extremistická frakce nejagresivnějšího náboženství klesla pod kritickou úroveň integrity 200. Čím dualističtější je víra, tím se zdá být náchylnější k nesprávné interpretaci. Dualismus podporuje rozkol mezi vírou a činem a degradaci úrovně pravdy. Jakmile to nastane, duchovní podstata může být v překladu do fyzického výrazu popletena. Tak se křesťanský bojovník (ducha) stává kvůli zkomolenému „doslovnému“ překladu zabijákem na bitevním poli.

Hinduisté neupadli do omylu zmatení úrovně výkladu. Bitva popsaná v úvodu Bhagavadgíty nebyla nikdy nesprávně interpretována tak, aby naznačovala, že bůh Krišna učil, že věřící jsou zapojeni do skutečného boje. Buddhův názor – že příčinou veškeré bolesti a utrpení je neznalost, která je jediným možným „hříchem“, a že povinností člověka je být soucitný k druhým a modlit se za ně – je také sotva náchylný ke zkomolení.

Příčinou poklesu úrovně všech vznešených duchovních učení je jejich nesprávné interpretování méně osvícenými lidmi. Každá rovina vědomí předem definuje svou vlastní omezenou schopnost vnímání a chápání. Dokud se člověk nestane sám osvíceným nebo alespoň nezažije vyšší stavy vědomí, všechna duchovní učení pro něj zůstávají svědectvím z doslechu a jsou náchylná na komolení a nesprávné interpretace. Písmo lze citovat k ospravedlnění jakéhokoli názoru. „Spravedliví“ jsou vždy nebezpeční kvůli svému nevyrovnanému vnímání a z něj vyplývající lhostejnosti k morálnímu násilí. V jakémkoli náboženství se vždy na nejnižších energetických úrovních pohybují fundamentalistické sekty, často působící na stejné úrovni vědomí jako zločinecké gangy. Jejich znakem je egocentrický extremismus a iracionalita. Ale mezi 85 procenty lidské populace s úrovní vědomí pod kritickým bodem 200 se omyl snadno šíří a

je ochotně přijímán po celém světě.

Sekty se množí, protože obecné publikum nemá objektivní kritérium, pomocí něhož by odlišilo pravdu od podvodu. Díky nástrojům této studie můžeme identifikovat jakékoli údajně duchovní hnutí s hodnotou energetické úrovně pod 200 jako „sektu“. Jak jsme viděli výše, sekty nejsou jen izolované odpadlické jevy – vzkvétají také jako tolerované podskupiny ve velkých světových náboženstvích, deformují učení a podrývají jejich záměr.

Sekty vůbec nemusejí být oficiálně náboženské. Nejvyšší sekta je samozřejmě protináboženská. Je založena na antibožství a je známá jako „satanismus“. Nemá žádný jasný náboženský program, protože se sama definuje prostřednictvím antiteze a negace blahodárných principů – a v té či oné formě s námi tato sekta vždy byla. Protože nahoře zahrnuje dole – a světlo tmu společensky organizované hledání pravdy a oddanost člověka touze dosáhnout vyšší duchovní úrovně nebyly nikdy imunní vůči společensky organizovanému šíření klamu a podřízení se nižším energetickým polím. Zkoumání povahy antináboženství ukazuje velmi ničivou sílu negativních energetických polí. Příklady jsou bohužel hned po ruce.

Vnější atributy satanismu se rozšířily jako móda populární mladé subkultury, jejímž hlavním nástrojem je otevřený hudební žánr. Klinickému psychiatrovi, který působí v blízkosti městské oblasti, jsou účinky toho všeho velmi dobře známé – destrukce energetických polí se šíří jako nemoc. Oběti ztrácejí citlivost při rozlišování mezi dobrem a zlem, při negaci hodnot, což lze klinicky ověřit. Zjišťuje se, že stálí návštěvníci takových hudebních produkcí mají „vyhořelý“ akupunkturní systém a trpí desynchronizací mozkových hemisfér v důsledku opakovaného působení negativních vzorů doprovodné hudby – čistým výsledkem je hypnotický trans, během něhož posluchač velmi snadno jedná podle násilné a hrubé sugesce textu. V tomto smyslu se děti stávají doslova otroky pozdějších záchvatů iracionálního ničení, kdy po pravdě „nevědí, proč“ jednájí na základě posthypnotické sugesce. A tento vliv přetrvává.

Následné oslabení těla a jeho imunitního systému – dlouho poté, co hudba skončí – je doprovázeno obrácením kineziologické reakce. Negativní podněty, které by normální osobu oslabily, způsobují silnou reakci, zatímco ty, které by u normálního člověka vytvářely silnou reakci, produkují slabou. Příslušníci této kultury si neuvědomují, že jsou obětmi silného negativního energetického pole, a upadají do područí sil stojících mimo jejich chápání, z něhož není někdy úniku. Mladí lidé

podrobení takovému fyzickému, emocionálnímu a sexuálnímu zneužívání mohou utrpět trvalé poškození rovnováhy mozkových neurotransmiterů a dorůstají pak do dospělosti zatíženi depresemi, obvykle vyhledávají násilné partnery a musejí neustále bojovat proti sebevražedným sklonům, které jsou ve skutečnosti přetrvávající formou posthypnotické sugesce.

Můžeme si přát, aby takový duchovní mor připomínající středověk nemohl trvale působit tak škodlivě na naši společnost. Ale uvedené zvrhlé vlivy nepůsobí v morálním vakuu ani nevznikají ze společenské živné půdy, která ještě nepřipravila podmínky pro jejich růst. Paradoxem naší puritánské společnosti je, že vybízí k neustálému svádění, ale odepírá ukojení, takže trvalá frustrace normálních ventilů nakonec vede k uvolnění prostřednictvím perverzních sklonů. Jestliže se na to podíváme blíže, můžeme zjistit, že dalším prvkem toho, co nazýváme „civilizací“, je ve skutečnosti posilování přetrvávání takových „perverzností“.

Zatímco mladí jsou programováni specializovanými televizními a počítačovými hrami, které glorifikují násilí, jejich rodičům vymývají mozek média pro dospělé. Kineziologické testování ukazuje, že dost typická televizní show způsobila oslabení testovaných subjektů během jediné zkoumané epizody v průměru 113krát. Každá z těchto oslabujících událostí potlačila imunitní systém pozorovatele a způsobila poškození jeho centrální i autonomní nervové soustavy. Každé z těchto 113 narušení akupunkturního systému bylo nepochybně doprovázeno potlačením činnosti brzlíku. Každé poškození také vedlo k poškození jemného mozkového neurohormonálního a neurotransmiterového systému. Každý negativní vklad způsobil, že se pozorovatel dostal blíže k eventuální nemoci a bezprostřední depresi – která je dnes nejčastější nemocí na světě.

Zákeřné formy deprese zabíjejí více lidí než všechny ostatní nemoci lidstva dohromady. Neexistuje žádný lék, který by vyléčil depresi s duchovním základem, protože tato nemoc nepochází z dysfunkce mozku, ale z reakce na znesvěcení života. Tělo je odrazem ducha v jeho fyzickém výrazu a tělesné neduhy jsou dramatizací zápasů ducha, který mu dává život. Víra, kterou připisujeme něčemu „tam venku“, má vliv na „tady uvnitř“. Každý umírá svou vlastní rukou – to je tvrdý klinický fakt, nikoli moralistický apel.

Pokus vnucovat normy rádooby absolutního Dobra a Zla je ve skutečnosti jednou z největších morálních léček. Ale bez moralizování můžeme jednoduše říct, že všechno, co dosahuje energetické úrovně nad 200, podporuje život, a může proto být funkčně definováno jako „dobré“, a to, co spadá pod 200, je ničivé, život nepodporující. Může proto být funkčně

prohlášeno „zlým“. Pomocí testování lze dokázat, že klamný předpoklad, jako například „cíl světí prostředky“, je prakticky špatný, přesto se běžně přijímá jako ospravedlnění pro mnohé lidské chování od malých poklesků ve světě obchodu po dech beroucí válečné zločiny. Taková duchovní dvojakost vedoucí nakonec k neodčinitelnému zmatku mezi funkčním dobrem a zlem, byla vždy Achillovou patou lidské společnosti.

Proces překrucování pravdy založený na neschopnosti rozlišovat je odpovědný za upadání velkých světových náboženství (popsáno dříve v této kapitole). Náboženství s poklesem pravdivosti svého učení pod úroveň 500 mohou sice kázat lásku, ale nejsou schopna ji praktikovat. A žádný náboženský systém podporující válku si nemůže nárokovat právo na duchovní vedení bez do očí bijícího pokrytectví, které činí z mnoha poctivých lidí ateisty.

Společnost je kolektivně nejzranitelnější, když je schopnost rozlišit mezi atraktory a imitátory – neboli vnímání jemných rozdílů odlišujících úrovně vědomí – otupena. Tak se zneužívání občanů stává zákonem a političtí extremisté přesvědčují upřímnými hesly. Děti násilí se stávají jeho pachatelé, protože zmatená společnost, která ztratila schopnost rozlišovat, potřebnou k ochraně vlastního vědomí, může sotva doufat, že ochrání svou mládež.

Úroveň vědomí jedince je určena principy, jimž je oddán. Aby se zachoval pokrok ve vědomí, není možné odchylovat se od principu, jinak by se jedinec vrátil zpět k nižší úrovni. Vhodný prostředek není nikdy přiměřeným ospravedlněním. Jestliže je nesprávné zabít jinou lidskou bytost, tento princip nedovoluje žádné výjimky bez ohledu na to, jak emocionálně přitažlivý výklad může být použit k jejich ospravedlnění. Společnost schvalující trest smrti bude mít vždy problém s vraždou – obojí je produktem stejné úrovně vnímání. Koneckonců pro vraha je zabití oběti ospravedlnitelnou výjimkou.

Jakmile je princip porušen, jeho zmutovaná forma ční jako rakovina. Společnost, která podporuje zabíjení – ať vojáky ve válce, příslušníky policie, nebo trestním systémem -, nemůže zároveň efektivně zastavit „zločinecké“ zabíjení. Zabíjení je zabíjení, z této skutečnosti není úniku. Rozhodnutí zabít, nebo ne je základní otázkou na cestě k reálné duchovní moci. Ale tímto základním krokem se nezabývalo 85 procent světové populace ani žádné jejich vlády. Koko – známá opičí obyvatelka Výzkumného institutu primátů, s níž několik let pracoval psycholog a vytvořil složitý slovník znakové řeči – je pravdomluvná, láskyplná, inteligentní a důvěryhodná. Její integrita kalibruje na 250. Člověk je

proto bezpečnější ve společnosti gorily Koko než s 85 procenty lidí na této planetě.

Poškození lidského „duchovního zraku“ vede k zamlžení morálního vidění a k slepotě vůči pravdě. Postihuje 85 procent obyvatel Země, kteří setrvávají pod úrovní integrity. Lidstvo jako celek stojí před velkým problémem – léčením této duchovní slepoty. Bezprostřednější problém Správného a Nesprávného, který vždy rozptyluje soustředění naší společnosti, existuje jen jako funkce vnímání založeného na nižších úrovních vědomí. Malé děti se musejí učit, že nebezpečné chování je „nesprávné“, ale když vyrostou, rozlišení by mělo nahradit morální poučení. To, zda zabíjet jiné lidi je nesprávné, může být morálním dilematem na nižších úrovních vědomí. Na vyšších úrovních je tatáž otázka směšná. Konvenční moralizování je proto jen provizorní náhrada za schopnost vyššího vědomí. Moralizování, vedlejší produkt duality, se stává málo významným, když se úroveň vědomí zvýší na 500 až 599, a zcela ztrácí význam na úrovni 600.

Dosáhnout stadia, kdy člověk jedná především na základě rozumu, vyžaduje velký vývoj vědomí na úroveň 400 až 499, což je ve společnosti velmi vysoká úroveň. Freud, Einstein a Descartes dosahovali 499, úrovně humanismu. Ale rozum, tak náchylný ke ztrátě perspektivy kvůli zaujetí sám sebou, nikdy neposkytl člověku v dlouhodobém měřítku pevnou morální ani intelektuální jistotu. Naopak znovu a znovu vedl od chaosu nevědění ke stejně matoucímu mozkovému bludišti. Ve světě hromadného zmatku zoufale potřebujeme spolehlivou, přesnou, objektivně ověřitelnou metodu na měření pravdy. Doufám, že moje kniha představuje takový nástroj. Každý zvýšený příliv pravdy do kolektivního lidského vědomí nám dává větší naději než to, co se nevyhnutelně zdá být spíše chmurným výhledem.

Zjistili jsme, že vědomí je schopné rozlišit jakoukoli změnu energie do stupně $\log 10^{-\text{nekonecno}}$. To znamená, že v celém vesmíru neexistuje žádná možná událost, která není poznatelná mimořádnou vnímavostí vědomí samotného. Energie lidské myšlenky, i když malá, je nicméně měřitelná.

Energie myšlenky vyzařující ze sté úrovně vědomí většinou dosahuje hodnot mezi $\log 10^{-800}$ milionů a 10^{-700} milionů mikro wattů. Na druhé straně láskyplná myšlenka na úrovni vědomí 500 obsahuje energii přibližně $\log 10^{-35}$ milionů mikro wattů.

Přestože pouze patnáct procent světové populace přesahuje kritickou úroveň vědomí 200, kolektivní síla těchto jedinců dostačuje k vyrovnání negativity zbývajících 85 procent obyvatel světa. Jelikož stupnice

energie stoupá logaritmicky, jediný avatar na úrovni vědomí 1000 může ve skutečnosti zcela zvrátit negativitu veškerého lidstva. Kineziologické testování ukázalo:

Energetická váha vědomí jedince s úrovní 700	odpovídá	energetické váze vědomí 70 milionů jedinců s úrovní pod 200
Energetická váha vědomí jedince s úrovní 600	odpovídá	energetické váze vědomí 10 milionů jedinců s úrovní pod 200
Energetická váha vědomí jedince s úrovní 500	odpovídá	energetické váze vědomí 750 000 jedinců s úrovní pod 200
Energetická váha vědomí jedince s úrovní 400	odpovídá	energetické váze vědomí 400 000 jedinců s úrovní pod 200
Energetická váha vědomí jedince s úrovní 300	odpovídá	energetické váze vědomí 90 000 jedinců s úrovní pod 200
Energetická váha vědomí dvanácti jedinců s úrovní 700	odpovídá	energetické váze vědomí jednoho avatara na úrovni 1 000

(Na planetě je v současné době (myšleno cca v roce 1995, v době sepisování knihy) 12 osob, které kalibrují na úrovni 700.)

Kdyby nebylo takových protivah, lidstvo by se zničilo v důsledku pouhé masy své negativity nemající protiváhu.

Rozdíl v duchovní síle krásné myšlenky (10^{-35} milionů mikro wattů) a děsivé myšlenky (10^{-750} milionů mikro wattů) je tak obrovský, že je mimo schopnost lidské představivosti. Z výše uvedené analýzy však můžeme vidět, že i malé množství láskyplných myšlenek v průběhu dne více než vyrovnává všechny naše negativní myšlenky.

Jak jsme řekli, ze společensky-behaviorálního hlediska je pravda soubor principů, podle kterých lidé žijí, bez ohledu na to, v co podle svých slov věří. Viděli jsme, že existují různé pravdy – subjektivní,

operační, hypotetická a intelektuální – a vedle nich jsou faktická data. Legitimita kterékoli z nich je závislá na kontextu dané procentní úrovni. Pravda není funkční, pokud není smysluplná, a význam stejně jako hodnota závisí na jedinečném citlivém poli. Fakta a data mohou být přesvědčující na jedné úrovni a nevýznamná na jiné. Funkční platnost získaných informací se také mění podle intelektuální úrovně a schopnosti abstrakce příjemce. Aby pravda byla operační, nesmí být jen „pravdivá“, musí být i poznatelná. Přesto každá úroveň pravdy je nepoznatelná úrovní pod ní a nemá platnost mimo vlastní prostor. Můžeme tak uzavřít, že všechny úrovně pravdy, jak je známe, tedy v dimenzi obyčejného lidského fungování, jsou příklady závislé pravdy, pravdy, jejíž pravdivost je zcela odvislá od daného souboru parametrů. I naše uznávaná „vědecká pravda“ je také definována podmínkami, a proto podléhá sporu a omylu. Statistický závěr se stal propagačním nástrojem a statistická zkratka, jimiž lze dokázat všechno, ztratila naši důvěru.

Existuje nějaká neosobní pravda, nezávislá na stavu jedince nebo kontextu?

Pravda, jak ji poznaly výzkumné metody objasněné v této knize, odvozuje svou platnost od vrcholných zdrojů vzdálených vlivu jakéhokoli lokalizovaného pole vnímání. Nezávisí ani na osobnosti, ani na názoru a nemění se podle stavu testovaného subjektu nebo prostředí.

Neznalost neustupuje před napadením, ale ztrácí se ve světle a nic neodstraňuje nepoctivost rychleji než jednoduchý akt odhalení pravdy. Jediným způsobem, jak zvýšit duchovní moc člověka ve světě, je zvýšení jeho integrity, porozumění a schopnosti soucítění. Jestliže je v možnostech různých populací světa dospět k tomuto uvědomění, přežití lidské společnosti a štěstí jejích členů je jisté.

Původním smyslem přijetí odpovědnosti za pravdu života člověka je zvýšení nižších energetických úrovní na hodnotu 200, což je kritická úroveň, kde se poprvé objevuje duchovní moc. Představuje odrazový můstek ke všem dalším úrovním. Odvaha čelit pravdě nakonec vede k přijetí, kde vzniká větší moc na úrovni 350. Zde je dostatečná energie k řešení většiny společenských problémů člověka. Ta opět vede k ještě větší energii dosahující úrovně 500, úrovně lásky. Poznání svých vlastních lidských slabostí – a slabostí všech ostatních – umožňuje dospět k odpuštění a následně k soucítění. Soucítění je brána k milosti a ke konečnému uvědomění toho, kdo jsme a proč jsme zde, a k nejzazšímu zdroji veškeré existence.

Následující část: 24. kapitola: Řešení